

До чого ти здатний

Степан Руданський

Вдався батькові синок,
Та такий ледащо,
Що робити, хоч убий,
Не буде нізащо.

В поле нікгда ні ноги,
З школи утікає.
Лежить тільки, як бугай,
Яйця вигріває.

Що не бився з ним старий,
Не дав собі ради.
На остаток всіх кумів
Зводить до поради.

Розказує їм біду,
Сина закликає
І останній раз його
Із жалю питає:

“Ну скажи ж мені тепер,
Як сам здоров знаєш,
До чого б ти сам хотів,
Куди здатність маєш?”

А син голову схилив
Та за брови взявся.
“Щоб не били, — каже, — лиш,
Я би вже признався”.

“Ну до чого, лиш скажи!
Не буду я бити!”
“А до того, — каже той, —
Щоб дітей робити”.